

Dost Dedigin

– Adem Çoban · 23 Kasım 2015

DOST DEDİĞİN

İnsan buğday misali, dünyadır değirmeni.
Ezilirken acına, dil olur dost dediğin.
Eęirir durur seni, döner ömür kirmeni.
Tutup bırakmaz senle, tel olur dost dediğin.

Az rastlanan nimettir, arayıp bulmalısın.
En zor gününde bile, yanında kalmalısın.
Sözü acı olsa da, payını almalısın.
Sanma sırtını döner, el olur dost dediğin.

Bazı ağlar kadere, bazı gülüp geçersin.
Üzme kendini boşa, ektięini biçersin.
Kış biter bahar gelir, çiçek çiçek açarsın.
Çorak ömür bahçene, gül olur dost dediğin.

Yüzüne dost görünür, arkandan kılıç sallar.
Puslu havayı sever, dost bildięin çakallar.
Süt liman denizlerde, tek tek batarken sallar.
Fırtınada gemine, yol olur dost dediğin.

Dilenci iyi belle, dostunu düşmanını.
Yanlış kapı önünde, harcama zamanını.
Gerçek dost olanlarla, bölüşüp harmanını.
Azına azık olur, bal olur dost dediğin.

Dilenci.